

Előfizetési díjak:
egész évre 4 frt, fél évre 2 frt; községi jegyzőknél és tanítóknál egész évre 3 frt.
Magán hirdetések díja:
Háromszor hasábozott garmond sorért 5 kr; bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr.
Hivatalos hirdetések díja:
Egyszeri közlésért tekintet nélkül a szöveg nagyságára, bélyegdíjjal, nyugtából és támlappal együtt 3 frt.
Nyilttér soronként 30 kr.
többszöri hirdetésnél kedvezményeket nyújtunk.

SZILÁGY-SOMLYÓ

TÁRSADALMI HETILAP.

Megjelenik minden csütörtökön.

A lap szellemi részét illető levelek a szerkesztőséghez, pénz küldemények és hirdetések a kiadóhivatalhoz címezendők.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Bérmertelen levelek csak ismert köztől fogadhatók el.

A szintársulatok vidéken. *)

Az anyagiak mellett szükséges volna már egyszer szellemi igényeink kielégítése felett is elmélkedni. Ez igények közt első sorban nevezhető az, mit a szintgy foglal magában.

Tapasztalhatjuk, hogy városunk, valamint Zilah város közönsége is, (és mondhatjuk ezt a nélkül, hogy az öndicsékvés tulhajtásának vádját érhetne), a legutóbbi évtized alatt finomult műérzékkel tanúsított. Ennek eredménye volt aztán, hogy midőn egy jól összeállított elsőrendű szintársulat kereste fel Zilahot, vagy Somlyót, az bár nagyobb regievel dolgozott is más kisebb társulatnál s bár ez éveknél sok csapása depimáló hatással volt is a színházjáró közönségre, mindig tisztességesen ki tudott jönni, nem volt kénytelen a téli állomáson összehordott jövedelmet a nyári szezonra s reánk elkölteni s még az olyan esetben sem hallottunk ily jobb erőkből álló társulat részéről panaszt s a közönség iránti elkeseredés hangját, mikor, mint épen a nyáron is természetfeletti állandó rekkenő hőség riasztotta el közönségünknek egy jó részét a színházról.

Tapasztalhattuk viszont, hogy ha jött egy-egy trupp, mely alantabb niveau állva, szűkebb keretben s kevesebb költséggel bár, de kevesebb igényt kielégíteni tudó képességgel is megkísérelte a szereplést, sem Zilah, sem Somlyó nem nyújtott elegendő alapot a sikerre.

Es ez mig egyrészt igen megnyugtató, mert mutatja közönségünk

*) Kérjük vidéki lapírtáinkat, hogy ezen kérdéshez hozzájárulni sziveskedjenek. Szerk.

izlésének finomultságát, másrésztől gondolkodni kénytelen a művészet és a művelődés barátait a felett, hogy miként lehetne egy oly állandó helyzetet teremteni, melyben szellemi igényeinknek időről időre leendő kielégítése biztosított lenne.

Nézetünk szerint, ha számításba vesszük Zilah és Somlyó lakosságának számát, ha hozzá adjuk még a vidéknek tekintélyes intelligens elemeit is, mind ez együtt sokkal kisebb annál, hogy ez idő szerint egy kívánt társulat megélhetésére állandó kontingenst képezhetne. — Megyénk többi városai külön-külön egyik sem volna képes a közös cél eléréséhez szükséges eszközöket szolgáltatni, együtvé működésüket pedig kizárja a távolság, mert valamennyinek igényét külön-külön lehetne csak kielégíteni. Egyszerűbben szólva sem a sz. csehi és zsidói színházpártoló közönség nem járna be e célra Zilahra állandóan, sem a tatnádi és krasznai közönség nem látogathatná a sz. somlyói színházat, mig egy általunk igényelt szintársulat mindeme helyeken biztos veszteséggel működhetne csupán.

Keresnünk kell tehát az összeköttetést más városoknak közönségével, melyeknek e részbeni érdeke a mieinkkel összhangzásba hozható.

Ha szét nézünk, közelben meg is találjuk erre a kívánt terepet. Szatmárnémeti város három városa, Szatmár, Nagy-Károly és Nagy-Bánya mi velünk együttesen egy oly kevésbé tagolt intelligens közönséget tud felmutatni, mely egy elsőrendű szintársulat egész éven keresztül elfoglaltatására képes nyújtani a szükséges anyagi áldozatot.

Egy jó erőkből összeállított szintársulat, mely 15—20 héten keresztül Szatmárt, 9—14 héten keresztül Nagy-Károlyban állomásozna s aztán 7—8 hetet töltene Zilah, Nagy-Bánya és Sz. Somlyón, egy oly állandó műpártoló közönségre támaszkodhatna, mely a társulat tisztességes fennállását biztosíthatná.

Ily berendezés mellett aztán az öt város akár színházpártoló egyesület létesítése által, akár a saját költségvetése keretében a szükséghez képest anyagilag is segíeyezhetné a színháztudományt, mert így aztán biztosítva volna arról, hogy e segély a művészetnek intenzívebbé tevésére folya be.

Óhajtanók, hogy városunk irányadó köréből a felvetett eszme tárgyában a kezdeményezés induljon meg s előzetes értekezések után az öt város képviselőtestülete egy közös és kölcsönös megállapodás mellett biztosítson egyfelől egy jó szintársulatnak állandó otthont, másfelől városi közönségünk finomult izlésének megfelelő művelőzetet.

Vármegyei élet.

Szilágyvármegye törvényhatósági bizottsága december hó 5-dikén rendkívüli közgyűlést tartott báró Wesselényi Miklós főispán elnöke mellett.

Főispánunk d. e. 10 órakor az összesen 70 bizottsági tag által látogatott közgyűlést a jelenlevők szívélyes üdvözlése után megnyitván, a tárgyalások megkezdése előtt megemlékezik azon politikai eseményekről, melyek az utóbbi közgyűlés óta felmerültek s a melyek eredménye lett Wekerle Sándor pénzügyminiszter elnökké történt kinevezése és a kabin-

netnek részben való újjaalakítása. A meny nyiben pedig a miniszterelnöknek mint pénzügyminiszternek politikai multja és eddigi működése a legteljesebb biztosítékot nyújtja arra, hogy a vezése alatt megalakult miniszterium a hozzákötött reményeknek mindenekben megfelel és azon nagy feladatokat, melyek nemzetünk életében kiváló fontosságúak, közmegegyezésre, hazánk felvirágoztatására s nemzetünk jólétére fogja megoldani, főispánunk indítványozza, hogy a közgyűlés a kormány iránt bizalmát fejezze ki és azt üdvözlő felirat alakjában a miniszterelnöknek hozza tudomására. Ezen indítványt a közgyűlés öszinte lelkesedéssel és egyhangulag elfogadta.

A folyó év végével kilépő vármegyei bizottsági tagok helyeinek választás utján való betöltésére határidőül folyó hó 28-ik napja tűzveten ki, a 39 választókerületbe az elnökök és pótelnökök megválasztatnak.

A kisdudóváról szóló 1891. évi XV. t. cikk végrehajtása iránt kiadott miniszteri rendelet Kerekes József, kir. tanácsos tanfelügyelő elnöke, alatt Nagy László, Visky Pál, Vince Ödön, Barbo- lovicz Alimp, Koszta Sándor, Trusza Lajos, Csaponyi Ignác, Berényi János, Kincs Gyula, Bíró Ferenc és Somogyi Kálmán bizottsági tagokból álló küldöttségnek azon utasítással adatott ki, hogy a helyi viszonyok figyelembe vételénél a törvény miként leendő végrehajtása tekintetében véleményes jelentését mielőbb terjessze be.

A községi és körjegyzői nyugdíj- szabályzatot a belügyminiszter rendele- tére némi módosítások tétettek, a szabály- zat jóváhagyás végett fölterjesztetni ha- tároztatott.

Biharvármegyének a közös fordulób- an fekvő földek és közlegelőknél gaz- dasági használatát törvényhozási uton szabályoztatni kéri, a képviselőházhoz intézett felirata, továbbá Sárosvármegyé- nek a ragados tüdőlobban szenvedő álla- tok kiirtása folytán szükséges kártalaní- tási összegnek kizárólag az országos alap- ból leendő megtérítése iránt a miniszter-

A „Szilágy-Somlyó” Tárcája.

A tisztartóók Ilonkája.

— Tárcabeszélyke. —

Írta: P. Csorba Ákos.

Komor novemberi nap volt. Vasár- nap délután.

A kis város utcái zajtalanok, a sü- völtő szél elől mindenki a vigan lobogó kandalló tűzétől mérsékelt légű szobába vonult.

De ha az utca zajtalan, annál zajo- sabb volt a tisztartó ur háza, a hol a házi asszony névnapját ünnepelték.

A tisztartóók általános kedveltség- nek örvendettek a kis városban. A tiszt- tartó előzékeny bár urias modoru, de nem felfuvalkodott, vendégszerető, a há- ziaasszony mintaképe a jó magyar házi- asszonyoknak, a ki maga nézett ki a konyhára, maga járt utána házi gazdasá- gának, és a tisztartóók szemefénye, a kedves szép Ilonka, maga a jószág, szelid- ség és szeretet. Mi természetesebb, mint hogy az ily tagokból álló család a köz- szeretet tárgya lett.

Nem volt oly családi ünnepély a tisztartóóknál, amelyen a kis város ösz- szes értelmisége fel ne kereste volna azt szerencsekívánataival, most is, midőn a tisztartóné névnapja van, együtt van az egész város.

A számtartóók, a tiszteletesek, a dok- torék, a postások, a gyógyszerészek, a notáriusok mind el jöttek, de nem maradt

el a fiatalág sem, ott volt a fővárosi modort szenvedő gyógyszerész segéd, a magát hivatott poetának képzelő jegyzői irnok, a mélabus ispán — kinek anyja csak két héttel ezelőtt halt meg — az iskola igazgatója, három tanító is ugyan- an uyi tanítónót kísérvé jelentek meg, hogy kifejezzék tiszteletüket a ház urnője előtt.

A tisztartóók számítottak a látoga- tásra, mert alig vergődött össze az egész társaság, a háziasszony az ebédlőbe hívta meg a jelen voltakat a hol a díszes teri- tékű s a legfínnyásabb inycenet is kielé- gíthető uszonna várta a vendégeket. Ter- mészetes, hogy a régi jó magyar szokás- hoz képest a felköszöntők nem maradhat- tak el s a társaság a legvigabb kedély- ben hagyta el az ebédlőt, megosztva há- rom különböző szobába, az egyikben a mamák helyezkedtek el megbeszélve egy- más közt a napi eseményeket, a házi dol- gokat s kellő elkeseredettséggel nyilat- kozva, a mai cselédek romlottsága felett, a másik szobában a férfiak foglaltak he- lyet s bodor füstöt eregetve kergették a pagátot, mig a „nagyszobában” a hol Ilonka zongorája állott, a fiatalág zajon- gott oly elevevességgel, mely a fővárosi vigadó termének séta hangversenye alkal- mával zajongással vetekedhetett volna.

Ilonka, mint házi kisasszony kifárad- hatatlan volt vendégei mulattatásában, megmutatta nekik legujabb zeneműveit, melyeket a fővárosból kapott, majd em- lékkönyvét, albumát lapoztatta át vendé- geivel, a kik közül nem egyszer-kétszer hangzott fel a meglepetés kiáltásába egyik-másik arcképnél: ah, mily jól van találva.

Mindenki részt vett a zajos társal- gásban csak Pusztai Endre, a fiatal is- pán vonult vissza egy sarokba s olva-

sott, — a mit a nők eléggé udvariatlan dolognak tartva, a gyógyszerészék Linus- kája, egy sugár szőke leány oda szóllott:

— Nagyon érdekes lehet az az ol- vasmány, hogy a mi jelenlétünkben is annyira lekötő figyelmét ispán ur.

— Bocsanat hölgyeim, — mentegé- tte magát az ifju, — a „Képes Családi Lapok” legutóbb megjelent s csak ma érkezett számát lapozom és épen egy költőileg festi a mi komor novemberün- ket.

— Ah, valóban? Kiáltott egyszerre három négy hölgy.

— A „Képes Családi Lapok” az én kedvenc újságom szólt most az elemi is- kola harmadik osztályának tanítónéja, — valóban e lap a legszellemesebb szépiro- dalmi lap, s azok a gondolatok, azok a gyöngyszemek, melyek abban letéve van- nak oly alkalmasak az emlékkönyvek lapjaira, hogy én már nem egyszer hasz- náltam fel azokat.

— Igazad van Gizella, erősíté a szám- tartóók Tercsije, én is azt a kedves la- pot tartom, s tegnap kaptam meg csak, s így azt a költeményt még nem olvas- tam el, a mely a Pusztai ur figyelmét annyira leköté.

— Én sem olvastam még, — én sem, kiáltott fel egyszerre két hölgy.

— Pusztai ur oly hatásosan tud fel- olvasni, — jegyzé meg a ház Ilonkája, nefelettskéik szemeinek búzával tekintve a sarokban olvasó szép barna ifjura, — ha nektek is úgy tetszik leányok, kérjük meg az ispán urat, olvassa fel azt a köl- teményt.

— Ha parancsolják igen szívesen, s az ispán emelkedett hangon, teljesen he- lyes hanglejtéssel, mintegy szavalva, ol- vasta fel a költeményt:

„Eltűn a kert füve virága
Az eső hull, hosszú az est
Repülj el délre kis madárka
S a zugó szélvihart neved.”

„S ha még sem szállsz el más vidékre
Hisz uj hazát ez úgy sem ad,
A földmivesnek nyájas csüre
Feléd int, szívesen fogad.”

„Kopogtatva szállj ablakára,
Ha zord vihar, fagy fenyeget,
S a gyermekek teli kacsoval
Morzsát, magot szórnak neked.”

„Morzsát, magot szórnak majd széjjel,
Ha hóval fűdve völgy, halom.
Ne aggódjék piciny szívecskéd:
Mégvéd a részvét s' irtalom.”

Egy percre mély csend állott be, mindenki a költemény hatása alatt állott, s hálás tekintetek repültek a felolvasó felé; de legjobban látszott a hatás Ilon- kán, szemei ott pihentek a szép ifju ar- cán, a kinek hangja nemcsak az Ilonka szívében reszketett meg egy-egy kel- lemes hurt: a kedves leány szemeiben két könnyecpp rezgett, mintegy utóhang- jául a versszak végszavainak: „Ne ag- gódjék piciny szívecskéd: Mégvéd a rész- vét.” Oh, e szavak oly jól estek a szép leány szívének, oly rég aggódig az vajjon lesz e megnyugvás: s ha igen? olyan lesz az, minőnek az ő kis szíve óhajta?

A leányok legelevenebbike a notári- usék Lizikéje törte meg a csendet, oda ugorva a szoba közepébe s fennhangon indítványozta, hogy: táncoljunk egyet.

Néhány leány rögtön készen volt az indítvány elfogadására, de Ilonka kérte őket, hogy e táncot halasszák inkább ké- sőbbre s most játszanak valamit.

elnökhöz intézett felirata, hason szellemű feliratokkal pártoltatni határozatott.

A vármegye legtöbb adót fizető bizottsági tagjainak 1893. évre egybeállított s az igazoló választmány által bemutatott névjegyzéke tudomásul vétetett.

A vármegye igazoló választmánya az 1893. évre következőleg alakított meg; közfelkiáltás útján rendes tagok: Molnár Lajos, ifj. Dull László, Kiss Ernő, dr. Papp György, Unger Gusztáv, a közgyűlés részéről a főispán ezen választmány elnökéül Bíró Ferencet, tagjaiul Berényi János, Lőrincy György és Csaponyi Ignác bizottsági tagokat nevezte ki.

Az állandó választmány tagjaiul 1893. január 1-től számított 3 évre közfelkiáltással megválasztottak: Benkő Gyula, Bölöni Sándor ügyvéd, Cell Benő, Cell Lőrinc, Csaponyi Ignác, Dombi Károly, id. Dull László, dr. Nichita János, Kerekes József, Kiss Lajos ügyvéd, Kiss Ernő, Lázár Ferenc, Lőrincy György, Molnár Lajos, Nagy László, Pap György, Somogyi Kálmán, br. Wesselényi Béla, Szikszai Lajos, br. Podmanický Gyula, Balássy Miklós, Kovács Miklós, Barbolovics Alimp, Bíró Ferenc, br. Kemény Árpád, Fodor Elek, Berényi János, Moni Gyula, Sántha Dezső, K. Kovács István.

Az állandó bíráló választmány szintén 3 évre a következőleg alakított meg: id. Dull László, Kerekes József, Kiss Lajos, Pap György és Jenei István.

A közegészségügyi bizottság tagjaiul 3 évre megválasztottak: dr. Berger János, Barbolovics Alimp, Csaponyi Ignác, Jenei István, Cell Lőrinc, Nichita János, id. Dull László, Lőrincy György, Bikfalvi István, Lázár Ferenc, Molnár Lajos, Berényi János, id. Dull László, Benkő Gyula, Mihályi Károly és Dulka Elek.

A gyámpénztárnak évnegyedenként való megvizsgálására az 1893. évre Molnár Lajos és Lőrincy György küldetett ki.

A polgári loavató bizottságokba és pedig Zilahon elnökül id. Dull László, pótelnökül Török István; Sz.-Somlyón Veres Lajos elnökül, Bölöni Sándor pótelnökül az 1893. évre megválasztottak.

A községi számadások megvizsgálására a jövő évre is azon tagok küldetnek ki, a kik ezzel a folyó évben meg voltak bízva.

Elnöklő főispán fölkéri ezek után a közgyűlést, hogy miután a közigazgatási bizottság 5 s a központi választmány 28 tagja titkos szavazás útján választandók meg, szavazatszedő bizottságot küldjön ki. Ezen bizottság elnökéül Kiss Lajos, tagjaiul Berényi János és Somogyi Kálmán, jegyzőül Bazala Béla és Balogh József megválasztatván, főispán a szavazást elrendeli s annak tartamára az ülést felfüggeszti.

Főispán d. e. 11 órakor az ülést újból megnyitván, a szavazatszedő küldöttség jelentése alapján Kiss Lajos, Bíró Ferenc, id. Dull László, Sántha Dezső és Somogyi Kálmán bizottsági tagokat a

— Helyes, játszunk zálogosdít, volt egyszerre a többség határozata.

— Játsszunk „postást” indítványozó az egyik.

— Nem, játszunk „hol az olló?” tancslá a másik.

— Talán jobb lesz egy „némajáték” javasla a harmadik.

— Várjatok csak leányok, „ezek a játékok már mind olyan elavultak, de én tegnap kaptam meg a mi kedves lapunknak a „Képes Családi Lapok” naptárát” abban van 34 új játék leírva, válasszunk abból s tanuljuk be s játszuk el egyiket, vagy másikat s be sem várva a feleletet, a mellékszobába távozott, honnét pár percmulva a megnevezett naptárt magával hozva, tért vissza: itt van például: a „Pandora szelencéje” elolvastam s már tudom is, ez szellemes játék, játszuk ezt.

— Zálogos-e vagy nem, az a kérdés? Veté fel a megjegyzést a gyógyszerész segéd, én csak zálogos játékok ajánlanék.

— Helyes zugott a férfi fiatalság.

A leányok lesütött szemmel állottak egymás mellett egyik sem szólt s miután az, a „ki hallgat beleegyezik” a férfiak eldöntöttnek tartották, hogy zálogost játszanak, s a gyógyszerész újból feltette a kérdést, hogy a „Pandora szelencéje” zálogos játék-e?

Ilonka röviden felelte „igen,” aztán felolvasta a játékot s megkezdtek azt, Ilonka volt az első a ki a „Pandora szelencéjét kereste” sorba járta a férfiakat s megkérdezte az első: ő e a remény mely a szelencébe maradt, s midőn tagadó választ kapott, zálogot adott, így járt a másodiknál is, a harmadiknál eltalálta. Sorba ment a játék és valamennyi hölgynek záloga lett.

Következett a zálog váltás, mely a legkedélyesebben folyt le „Képes Családi Naptár” megállapított elvei szerint.

Mikor Ilonkának a zálogára került a sor s három tagból álló bizottság a naptár kiváltási szabályainak 5. 7-ik pont-

közigazgatási bizottság 1893. és 1894. évre megválasztott tagjaiul kijelenté.

A központi választmány tagjaiul 1893. január 1-sejétől számított 3 évre megválasztottak: Lázár Ferenc, Nagy László, br. Wesselényi Béla, Dombi Károly, id. Dull László, Dobai Antal, Barbolovics Alimp, Kerekes József, Pap György, dr. Nichita János, Bíró Ferenc, Gencsy Sándor, Sántha Dezső, Lőrincy György, Balássy Miklós, Török István, br. Podmanický Gyula, Molnár Lajos, Kiss Lajos, Szabó Pál, Svaicer Aladár, Lányi Károly, Benkő Gyula, Pojlák József, dr. Berger János, Kovács Miklós, Kiss Ernő, Moni Gyula.

A magyarországi tanítók országos bizottságának s az erdélyi irodalmi társaságnak anyagi támogatás iránt intézett kérelmeik alap hiányában teljesíthetők nem voltak.

Alispán azon jelentése, hogy a vármegye által megvásárolt telken levő Marosi-féle ház anyagain 114 ft 10 kr-ért nyilvános árverésen eladta, tudomásul vétetett.

A sülelmedi és sz.-nagygoroszlói vársárvam díjszabályzatok jóváhagyás végett pártolólág fölterjesztettek.

A Baross-szobor javára 50 ft- meg-szavaztatott.

A lecsméri körjegyzői irnoki állomás rendszeresítésére vonatkozó határozat jóváhagyatott.

A Szopor községnek a birói fizetés megállapítása és fedezése tárgyában hozott határozata, Weisz és Sternberg főlebbzéseiinek elutasításával, jóváhagyatott.

A hadadi körjegyzői lak építési költségeinek biztosításáról szóló szerződés, a nagyfalusi tűzoltó-egyesület segélyezésére vonatkozó határozat, Kerestelek községnek az éjjeli örök díjazását tárgyzó határozata, jóváhagyattak.

O. Nádasd község terhéről 38 ft 99 kr. behajthatatlan községi követelés töröltetett.

Buttyán Ágostonnak t.-szántói segéd jegyzővé történt választása megsemmisítetett, miután a törvény által megszabott képesítéssel nem bír.

Községi költségvetések és számadások elintézése után a közgyűlés d. u. fél 1 órakor véget ért s főispánunk a jegyző-könyveknek 6-án d. e. 9 órakor leendő hitelesítésére Fodor Elek és Kiss Lajos bizottsági tagokat kérte föl s a közgyűlést bezárta.

„Szilágy.”

A „Beküldetett” szerzőjének.

E lap mult számának „Különfélék” rovata alatt egy „demokratikus vezércikk stílusú” rövid közlemény nyílt panaszt és kérdést tesz, hogy: „mi az oka annak, hogy egy kifogástalan életű iparos belépését a korcsolyázó egyeletbe

ját alkalmazta: „Fessen arcképet.” Tudniillik az illetőnek meg kell csókolnia a bizottság által kijelölt férfi arcát, homlokát és szeméit.

A bizottság egyhangulag Pusztait jelölte ki.

Ilonka arca vérpiros lett, tagjai reszkettek, szíve hevesen dobogott s mikor Pusztai közeledett hozzá, alig volt képes lábain megállni... az első csók elcsattant, a második, a harmadik, s midőn a negyedik csókot lehelt a szép fiatal balszemére, teljesen kimerülten dőlt egy karosszékre, mindkét kezét szívére szorította, hogy elnyomja annak hangos dobogását...

A jelen voltak nem vették észre a változást, de Pusztai érezte a csók hevét, látta a lángoló arcot, látta a reszkető tagokat s hallotta a szív dobogását... és az oly boldoggá tette... hisz rég lobog szívébe is az a láng, melynek égő, fényes most világlott ki Ilonka szívéből...

A játéknak vége volt, következett a tánc.

A jegyző irnok ült a zongorához s csendes csárdást játszott. A párok táncra keltek. Pusztai Ilonkát kérte fel. Szótlanul jártak egyideig, majd Pusztai szorosabban átfogva a sugár derekát, halkán oda sugta: Ilonka kisasszony kegyed megtalálta a „Pandora szelencéjében” a reményt, — vajjon megfogom-e én is találni?

Ilonka elpirult, de tetteté magát, mintha a kérdést nem értené s csak annyit válaszolt: A ki keres, talál, keresen ön is s bizonyára megfogja találni a reményt.

— Nem ily választ vártam, — én a reményt rejtő „Pandora szelencéjét” meggyednél keresem már azóta. mióta először megláttam.

E határozott szerelmi nyilatkozatra Ilonka összeresztett s alig volt képes a tánc ütemét megtartani, bármennyire vágyott a nyilatkozat után, nem hitte, hogy oly hirtelen fog az tétetni hozzá... nem

gyűlési határozattól tették függővé, — míg más, a honoratior osztályhoz tartozó censura nélkül is befogadtatik tagnak?”

Ha csak ennyiből állana a kérdés és úgy állana a dolog, egyszerűen visszadának a kérdést az irónak, hogy találja ki? vagy járjon utána rövidebb uton, mint egy lap hetenként megjelenő hasábjain. De mivel olyan térre csapott át, oly következtetésekre s kifakadásokra ragadtatta magát, melyek szerkesztői megjegyzést is provokálhattak volna, ennek hiányában szükséges reá reflectálni.

A „korcsolyázó-egylet” ministerileg jóváhagyott alapszabályokkal bíró „zárt-körű” társaság — nem részvény-consortium, — melynek tagja lehet a 10. §-szerint az, „kit egy egyleti tag ajánl s kinek felvétele ellen az egylet választmánya nehézséget nem támaszt.” Célja e szabálynak az, hogy az egyletbe kifogástalan erkölcsű és kellő társadalmi műveltséggel bíró egyének léphessenek be. Ez kötelező mindenkire rang, nem és korkülönbség nélkül.

Köztudomásu, hogy sportkörökben demokratia van, nemcsak Angliában, a sport hazájában, hanem nálunk is; különösen nagy ez a jelen, hol bizonyos kis közös veszély közelebbi érintkezésbe hozza az egyéneket egymással. De mert ez úgy van, s mert a korcsolya-sportban nemcsak férfiak: hanem hölgyek, növendék leányok és fiuk vegyesen vesznek részt: kell, hogy ez a republica jó, felügyelt és distingvált egyénekből legyen alakulva. E kíváncságnak tesz eleget az alapszabály hivatolt szakasza, melyet hogy az egylet igazgatósága fentart, az tagjai iránti kötelessége. Hogy honoratiorra nem terjedne ki a szabály csak iparosra, az nem való; ámbár ha úgy lenne, sem volna különös oka cikkirónak a csodálkozásra a fennebb említettek tekintetbe vétele után.

Hogy miből vonta ki következtetését, azt tudni nem lehet, mert az igazgatóság külön intézkedéseket nem tett. Az évi közgyűlés utáni napokban egyetlen új tag jelentkezett, ez is az iparos osztályból, a pénztárosnál, (nem az elnöknel vagy az igazgatónál) ki utasítva volt az elnökség által, hogy a nála jelentkezők közül a régi tagoknak — jegyzéke szerint — a tagsági jegyeket az évidij lefizetésekor adja ki, az ujak neveit pedig az elnökhöz tegye át. Hogy ez az egy, vagy valaki más ezen az eljárásan megütközött, az épen tulságos aristokratikus hajlamokra, vagy anarchista gondolkozásra mutat.

Erről ennyit.

A mi cikkirónak az egyleti jégpályára vonatkozó s elmének iparkodó megjegyzéseit illeti, hogy jövőre ne tessen olyan igazi „intriguára” mutató célzásokat, — feltéve, hogy egyleti tag, — tudomására hozom, hogy e lapokban jelezve volt előre az, minő rosszul fagyott a jég s hogy jó pályára alig van

volt képes felelni, csupán Pusztai érezte, hogy a leány keze gyöngéden megszorítja az ő jobbát... a kézszerítés elég válasz volt a tett vallomásra... Pusztai feledé gyászát, melyet anyja halála okozott s boldogságtelt kebellet kettőzt lelkesedéssel járta a gyors „sebes”-et kétszer is megújításra azt...

A hajnal első sugarai behatoltak a tisztartók lakása ablakán, midőn a vendégek eloszlottak.

Pusztai Ilonkának kezét csókolt, jó álmokat kívánt s a szép lány gyöngéden másodszor szorította meg az ifju jobbát, mialatt ajkai elrebegették „szép álmokat.”

Mit álmodott Pusztai? ... Azt, hogy „Pandora szelencéjében” megtalálta üdvét...

Mit álmodott Ilonka? ... kitudná megmondani, de annyira bizonyos, hogy midőn felébredt ajaka égett? ... ott égett rajta az a csók, melyet a szeretett ifju lehelt arra... álmában...

Kéthétet később a „Képes Családi Lapok” hynem hirei között e sorok voltak olvashatók: „Pusztai Endre uradalmi ispán eljegyezte Tury Ilona kisasszonyt, Tury János uradalmi tisztartó bájos leányát...”

Hat hó mulva a fiatal férj mellett állt a boldog fiatal asszony kezében a „Képes Családi Lapok Naptára” s együtt olvasták a játékok közt a „Pandora szelencéjét.”

— Ez a játék nyitotta meg boldogságom egét szolt a férj.

— S ez a Naptár nyitotta fel az én boldogságom menyországának ajtaját, — felelt a nő, ugy-e bár Endrém e lapot és e naptárt minden évben megrendeled számomra.

— Meg édes életem a meddig csak élni fog e vállalat; a boldog menyecske forró csókja volt jutalma a férjének, tett ígéretéért.

10—14 nap előtt kilátás. Ha kifárad a jégpályára, láthatta volna, hogy a közgyűlés utáni héten már munkába lett véve — 16 fokos hidegben is a jég simítása. Tudomást vehetett volna arról is, hogy ennek részben elvégzése alatt eső volt, ez után két napig oly hóvihár, mely a pályát magas hóréteggel fedte be, ennek sulya alatt az öntöző kuton át a vizet a pályára nyomta fel, úgy hogy az eltakarítás nyole munkásnak napokig dolgozott. Mert ha mindezeket belátja, nem desperál, sőt azon kellemes reménynek néz eléje, hogy ha sikerül a jég megaszalása — mint magát kifejezte — még a nagy héten is korcsolyázhat az egyleti jégpályán.

Ily kicsinyes dolog miatt pedig ne lépjen komoly térre s könyelműen ne verje félre a nagy harangot!

Sz.-Somlyó, 1892. dec. 10.

A k. e. elnöke.

Szószerint adjuk a korcsolya egyleti elnök urnak a „Beküldetett” szerzőjéhez írott fölvilágosító sorait és nincs okunk kételkedni sem abban, hogy amiket elmond, azokat ő maga tökéletesen hiszi is, sem abban, hogy az ő egyéni nézete szerint a korcsolya-egylet olyan zártkörű egylet lenne, a melybe csak is a legdistingváltabb, talán csupán a hotvoléhoz tartozó egyének lennének beveendők. De előre bocsátva azt, hogy a „Beküldetett” cím alatt megjelent rövid közlemény egész tartalmát osztjuk s így a korcsolya-egyleti elnök ur által elvárt szerkesztői megjegyzésre s talán külön véleményezésre semmi szükség nem volt és nincsen, — legyen szabad azon reményben, hogy véleményünk nyilvánításával sem magát az igen nagyrabecsült egyleti elnök urat, sem az egyletnek bármelyik tagját legkevésbé is megbántani nem fogjuk, ezen fölvilágosító közleményhez a magunk részéről a közügy érdekében szintén fölvilágosítólag hozzá szólni.

Egy kissé elbizakodott alakban van a tisztelt elnök ur által föltálalva a „fölvilágosítás” és megfellekedett arról, hogy ő nem személyes meggyőződésén és nem személyes tapasztalatán alapuló tényekre, csak másokra — a mint látszik, nem mindig megbízható — értesítéseire támaszkodik. Innen lehet aztán az, hogy igen is nem felel meg a való tényállásnak amaz állítás, hogy az idén új tagok amaz iparoson kívül ne jelentkeztek s ne vettek volna be az egyletbe. Mert mi határozottan tudjuk, (mert utána jártunk) hogy az idén is adott ki a pénztárnok egyleti tagsági jog gyakorlására jogosító jegyeket több oly egyének részére, a kik az egyletnek eddig tagjai nem voltak s a kiket szintén nem ajánlott tagokul senki — csak önmaguk jelentkeztek, illetve egyszerűen elküldték a 2 ft-ot és kaptak egy rendes tagsági jegyet. — Hogy miért adhatott a pénztárnok egyik egyének jegyet választmányi határozat nélkül s miért nem adhatott a másiknak? Éppen erre kellett volna az igen tisztelt elnök urnak felelnie, mert ez a fő kérdés és éppen ezzel maradt adós, azt mondván, ezt találja ki a „Beküldetett” szerzője.

Nos, igen tisztelt elnök ur, a „Beküldetett” szerzője helyett kitaláljuk mi, hogy miért lehetett, avagy talán némelyek nézete szerint kellett így eljárni.

Azért, mert a korcsolyázó-egyletnek a t. elnök ur által említett, de a nagy közönség előtt aligha ismert alapszabályai alkotásánál nagy hibát követtek el akkor, midőn az egyleti tagságot olyan sok hűcsuk-pókuszhoz, s a mai demokratikus világ keretében egyáltalában bele nem illő alakításokhoz kötötték, mintha bizony Szilágy-Somlyó talán olyan kiváltságot fészek lenne, a hol bizony csak is nagy uraknak szabadna születniök, — a hol az iparos osztályból nem lenne méltó az egyletbe belépésre. Holott igen jól méltóztat tudni, hogy ép ellenkezőleg áll a bál, mert városunk ugynevezett intelligenciájának is legnagyobb kontingensét ma már épen az iparos és kereskedő osztály teszi. S azt is nagyon jól tudhatja, hogy iparosaink legnagyobb része ha nem is áll a műveltség akadémiai fokán, — annyira — merjük állítani — kivétel nélkül el vannak bocsátva, hogy az igen tisztelt korcsolya-egylet tagjaival egy jegen minden nagyobb veszedelem nélkül csicsonkázhatnak, és a multakra épített személyes meggyőződésünk alapján állíthatjuk, hogy viselik is magukat olyan sikkesen, mint az egyletnek sok patientirozott tagja.

Hogy ilyen nézeteket hangoztassunk, ahoz legkevésbé sem kell anarchista eszmékkel telítve lennünk, csak az indokolatlan kasztrendszert kell, hogy elitéljük.

De térjünk vissza a dologra. Amaz egy iparos, a ki bizonyosan legkellemetlenebbül van érintve ezen egész dologgal s épen azért nevét elhallgatni kötelességünk, a szilágy-somlyói korcsolyázó-egy-

let létesülése előtti években több iparos és más nem iparos osztályhoz tartozó egyekkel együtt saját költségén takarították a mostani egyleti-téren a jeget és akkor mindazok, kik a mostani egyletnek tagjaivá lettek, nem tartották állásukon aluli dolognak ezzel és vele egyenlő rangu iparos társaival egy pályán korcsolyázni.

Később, midőn a mostani korcsolyaegylet létesült, amaz iparosnak és több vele egy rangu iparos társainak pénzét és tagsági működését szintén szívesen vette a „társaság“, mit igazol az, hogy az egyleti tagok közé ezek is belettek véve. Ugyan tisztelt elnök ur, demokratikus, avagy arisztokratikus elveknek lett-e követelménye, hogy — anélkül, hogy valamit hibázott volna — most amaz iparos nem volt az egyletbe bevehető? Mig az egyletet megalakulni filléreivel ő is segített, addig nemde ő is polgártárs volt, most pedig nem a társaságba való voltánál fogva az alapszabályok szerint nem lehet egyleti tag?

Nagyon kényes dolog, de nem merünk föltételezni a korcsolya-egylet tisztelt választmányának egyetlen tagjáról sem, hogy amaz iparosnak akár kellő társadalmi műveltsége, akár erkölcsi sége ellen legkisebb kifogást is tehetnének s épen azért fönttartjuk a „Beküldetett“ véleményét és rosszaljuk az egylet eljárását.

Rosszaljuk pedig azért, mert egy jelentkezővel és pedig olyannal szemben, aki az egylet megalakítására közreműködött s annak 1890-ik évben tényleg rendes tagja is volt s 1891-ik évben csak gyöngyölködő egészsége miatt nem vehetett részt a korcsolyázásban, — alkalmazni kívánták a választmányi bírálatot — de utoljára is mind e mai napig se be nem vették, se vissza nem utasították — ellenben több oly egyéneket pedig, akik az egyletnek soha tagjai sem voltak, sőt a közelebbi korcsolya-évad alatt e város területén sem laktak, minden teketória nélkül tagokul fogadtak. Amiben, ismétlünk, nem az a hiba, hogy ezeket miért vették be ilyen könnyen, hanem az, hogy a másik miért lett azon kellemetlenségnek kitéve, hogy egészen jogos és jöhiszemű jelentkezésével elutasították. Sőt miként az elnök ur sorai-ból világos, jelentkezése még csak választmányi tárgyalás alá sem vétetett. Hogy hol találjuk az arisztokrata s hol a demokrata fölfogást s melyik a helyesebb, ítélje meg az olvasó.

Említettük már előbb, hogy nagyon helytelenítjük, mikép ily szűk körűvé és tulságos zártkörűvé teszik az egyletet, melynek már a természete ellenkezik ezen tulságos elszigetelő fölfogással. Avagy az elnök ur által hivatkozott Angliában, avagy csak hazánk nagyobb városaiban is nem rendes dolog-e az, hogy a korcsolyaterek nyilvános helyek gyanánt tekintetnek, a hová a belépődíj lefizetése mellett bárki is beléphet s nem ezt igazolja-e az, hogy vasárnapokon a díjak tetemesen leszállítva szoktak lenni.

A mi kis városunkban lehet-e helyes indok arra, hogy az egyletnek nem tagjai a jégpálya használatától távol tartassanak. Avagy mi mást akarnak elérni azzal, hogy napi jegyek nem adatsanak ki?

Legyen meggyőződve a t. elnök ur, hogy e kérdés nem oly csekélység, mint a minőnek föltüntetni méltóztatott, — s legyen meggyőződve, hogy e sorok nem az egy iparos személyéért, hanem kizárólag magáért az ügy érdeméért kapják a nyomdafestéket.

Végül a mi a jégnek megaszalását illeti, nagyon tévesen informálhatták a t. elnök urat arról, hogy naponként hány mappszámos dolgozott a pálya megtakarításán, mert abból már egy szó sem való. Szerkesztőségünk ablakai éppen a jégpályára nyilván, biztosan tudjuk, mert láttuk, hogy a hó eltakarításához péntek előtt egy árva napszámos sem fogott hozzá sem — s így azon, naponként 7—8 ember éppenséggel nem dolgozott, — úgy hogy még vasárnapra is alig volt egy pár öl terület jégpálya használható állapotba hozva. Sőt a pálya fönttartására most is határozottan nem elegendő gond fordítottatik. És így e tekintetben is alapos oka volt a „Beküldetett“-nek fölszólalnia, mert hogy a havat nem volt helyes napokon át a pályán feküdni hagyni, megmutatta a következtetést, mert mint az elnök ur is elismerte, fölyomta a vizet a pályára s azt használhatatlanná tette.

Na de nem lesz már baj, mert meg-eredtek az ég csatornái, elmosásuk a havat az egyleti pályaterről és lesz elég nagy terjedelmes korcsolyázó tavunk s akkor aztán majd ha fagy, nálunk is jól el fognak ténni a korcsolyázók egymástól.

Szerk.

Különfélék.

— *Mai számunkhoz negyedév hírdetési melléklet van csatolva.*

— **Meghívó.** A szilágyvármegyei Wes-selényi-egylet alapító és rendes tagjait van szerencsénk hazafias tisztelettel felkérni, hogy a folyó hó 27-én d. u. 2 órakor Zilahon, a vármegyei székház kis termében tartandó közgyűlésen megjelenni sziveskedjenek. — **Tárgyjegyzék:** 1. Az egylet 1890. és 1891. évi számadásának megvizsgálása. 2. Az egylet 1893. évi költségvetésének megállapítása. 3. Az egylet tisztviselői és a központi igazgató választmány tagjainak megválasztása. 4. Netáni indítványok. Zilah, 1892. december 7-én. Kiss Emil, egyt. titkár. Szikszai Lajos, egyt. alelnök.

— **A református zsinat** december hetedikén tartotta utolsó ülését és tizennégy napi tanácskozás után a zsinat ünnepélyesen befejeztette.

— **A sz.-somlyói nőegylet** f. hó 11-én tartott választmányi gyűlésen elhatározta, hogy karácsony másodnapján a szegény iskolás gyermekek részére beszerzendő ruházat költségeinek fedezésére a színház helyiségeiben estélyt rendez. Az est sikerein Somogyi Kálmán elnöksége alatt a választmányi tagokból álló rendező bizottság buzgólkodik. Az estélyre a meghívókat már a legközelebbi napokban szétküldik.

— **Meghívás.** A „Szilágyvármegyei rabsegélyző egyesület“ folyó évi december hó 18-án délelőtt 10 órakor Zilahon, a kir. törvényszék polgári tanástermében rendkívüli közgyűlést tart, melyen való megjel-nésre ezen egyesület összes tagjai, hazafias tisztelettel meghívom. A közgyűlés tárgyai: 1. Elnöki jelentés. 2. Dénes Lajos kir. ügyészségnek elkötözése folytán a titkári állás betöltése. 3. Puszkás Sándor elhalálozá-sával megüresedett pénztárnoki állás betöl-tése. 4. Dull János kir. ítélőtáblai bíró helyébe egy igazgatóválasztmányi tagnak be-választása. 5. Fazakas Sándor, Szilágyi Fe-renc és Birtalan Sámuel börtönőröknek tag-díj elengedése iránti kérelmek. 6. Pfaff La-jos sz.-somlyói lakosnak tagdíj elengedése iránti kérelme. 7. Esetleges indítványok tárgyalása. Zilahon, 1892. dec. 6. Szeőke Bálint, kir. törvényszéki és rabsegélyző egy-leti elnök.

— **Hőfúvások.** Az elmúlt héten ország-szerte uralgott zimankós időjárás nálunk is nem egy embernél feledhetetlen emlékezetű maradt. A kémeri református pap és neje Szilágy-Somlyóról hazafelé menet majdnem a hőfúvás áldozataivá lettek. Közvetlen Ké-mer közelében deréki erő hőfúvason át, gyalog kellett gázolniuk, hogy a faluba be-juthassanak. Mint azonban örömmel értesül-tünk, semmi komolyabb baj nem követke-zett belőle. Egy három tagból álló úri nőtár-taság meg Sarmaságnál volt kénytelen szin-tén iszonyu nagy hóban két kilométernyi utat gyalogolni. Nagy László esperes pedig az államvasuton a hőfúvásban elakadt vas-uti kocsi-ban töltött egy napot és egy éjt, várva, míg a vonatot a hóbul kiszabadítják. Hogy minő nagy hőfúvásoknak kellett lenni az alföldi síkon, onnan is lehet gondolni, hogy Budapest felől négy teljes napon át nem kaptunk postát.

— **Thea-estély.** A sz.-somlyói izraelita nőegylet f. hó 11-én tartotta meg hangver-senynyel összekötött jótékonycélu thea-esté-lyét. A szép számmal összegyűlt közönség méltó elismeréssel élvezte a csinos műsorral egybeállított estélyt. A monologok, a sze-replők sikerült alakításaival méltó kezdetét képezték a kellemes estélynek, melyek a „Vi-rágfakadás“ c. vígjátékul a résztvevő kö-zönség figyelmét egészen lekötötték. A köz-reműködők színpadi jártassága s a kivívt elismerés csak fokozhatja a tevékenységet, mely ily jótékonycélu estély létrejöttét elő-segíteni leginkább van hivatva. A kora reg-gelig tartó vigalom, legszebb bizonyítéka a jó mulatságnak, melynek ismétlését öröm-nel várhatja közönségünk.

— **Pályázat.** A sz.-nagyfalusi községi elemi iskolánál a rendes leánytanítói állomásra pályázat nyitattik. Fizetése: 200 frt havi előlege részletekben. Ez állomással össze van kötve az ev. ref. egyház kántor-organistasága is, melyért a megválasztandó az egyháztól 200 frtot, s temetéseért az egyházmegye által megállapított stólt kapja. Ezen kívül az egyház ad, három szoba, konyha, kamarával ellátott, diszes lakást. Egyebekben a díjlevél határoz. Az állomás 1893. évi február hó 1-ig elfoglalandó. Meg-választandó egy sikeres próba év után áll-landósítottatik. Mihez tartás végett, pályázni óhajtok értesítettnek, hogy a jelöltek orgona és ének-próbára 1893. évi január 8-ára hi-vatnak meg, mely napon a választás is meg-fog történni. Pályázati határidő folyó év december 20. Folyamodványok nt. Nagy László esperes urhoz Sz.-Somlyóra küldendők.

— **Lukácsiu ügyében,** kit a debreceni esküdtzsek a múlt hónapban egy évi állam-fogázza és ötszáz forint pénzbüntetésre ítél-t, a beadott semmisségi panasz fölött már ítél-t a királyi kuria sajtóügyi tanácsa és pedig úgy, hogy a semmisségi panaszt elvetette s így a kiszabott büntetés végrehajtandó lesz.

— **A korcsolyázó-egylet** jégpályáját a két napi hóvihár teljesen elfedte, annyira, hogy napokon át dolgozott nyolc ember ta-ka-ritásán. Ha a jég használatra alkalmas, a gőzfürdő sarkán levő lámpára helyezett veres zászló jelzi. A jégpályára a bejáró a fűtőház felől van, honnan lépcső vezet a jégre. A korcsolyázók figyelmeztetnek, hogy korcsolya nélkül a jégen ne járjanak; gyű-fét, szivarvégét, papírdarabot ott el ne do-báljanak. Tagok jelentkezhetnek az elnök, igazgató és pénztárosnál. Tagdíj évre 2 frt, kiskoru családtagoknak 50 kros korcsolyá-zójegyek adnak. Nem tagok tanuló gyer-mekei 1 frtos jegyeket kaphatnak, a választ-mányhoz bejelentés után.

— **Meghívó.** A „zilahi dalkör“ 1892. 1892. december hó 26-án Zilahon, a város-háza nagytermében táncal egybekötött jóté-konycélu hangversenyt rendez. Hely-árak: Körszék 1 frt, 1-ső rendű zártaszék 80 kr, II-od r. zártaszék 60 kr, állólhely 40 kr, karzat 20 kr. Jegyek előre válthatók Seres Samu dalköri pénztáros könyvkereke-désében, a hangverseny napján d. u. 5 órá-tól a pénztárnál. Kezdeté pontban este 7 órakor. Etelek és italokat Ridwal József jó hírnevű vendéglős fog kiszolgálni; a cukrá-szatot Fodor Béla cukrász fogja berendezni. Cél: Egyszerűség és kedélyes mulatság! Műsor: I-ső rész. 1. „Téli dal“ Abt Fe-rencről, előadja: a dalkör. 2. „Falun“ című monolog, írta Harmath Jenő. Előadja: Te-leki Marietta k. a. 2. „Grande Valse bril-lante“ J. Schulhofftól. Zongorán előadja: Hoppé Lipótné urnő. 4. „Seviela“ Lessauer-tól. „Szerlem ereje“ keringő Konti József-től. Énekl: Lányi Mórné urnő, zongorán kíséri: Hoppé Lipótné urnő. II-ik rész. Box és Cox vígjáték 1 felv. Irta Morton Maddaion J. Személyek: Box János nyom-dász segéd Somogyi Béla ur. Cox Jakab kalaposa-segéd Harmath János ur. Bauncer-asszony özv. Marosi Doniz urnő. 6. „Linda Chamounix opera Donizettitől. Zongorán előadja: Harmath Ilona k. a. 7. „Szívem-ből téptem ezt a dalt“, „Hogy ha titkolt könnyeimből“ Nádor Gyulától és „Ne hig-yek!“ Huber Gyulától. Énekl: Lányi Mór-né urnő, zongorán kíséri: Hoppé Lipótné urnő. 8. Szavaltat. Előadja: Teleki Margit k. a. 9. Rhoue.“ Szentirmai Elemértől. Előadja: a dalkör; zongorán kíséri: Sennyi József ur. Tanc reggelig.

— **Nyilvános számadás.** A sz.-somlyói izr. nőegylet által f. hó 11-én tartott színi-előadással egybekötött Thea-estélyen a be-vétel volt: 189 frt 47 kr; — kiadás 109 frt 47 kr, — tehát tiszta bevétel: 75 frt. Felülfizettek: br. Bánffy Dezső 10 frt, Lang Józsefné 3 frt 80 kr, Roth Lajos, Medve Jánosné 2—2 frtot, V. A., Brüll Sándor, Klein J. 1 frt 40—2 frt 40 krt, — Genocz Sándor 1 frt 20 krt, Balázs Mártonné, Weisz Mózesné és Weisz Bernátné (Mun-kács), Mózes Mihály (Ipp), dr. Lang Jakab, Stein Izidor, Dravecky Béla, Virág Lajos, Dravecky Mihály (Debrecen) Szénássy Mik-lós 1—1 frt, Brüll Sámuelné, Spitz Zsiga, Faragó Sándorné, dr. Feldman Gyula, Roth Izidor, Neuman József, Wallerstein Manó, Friedman Jakab, Balta Elemér 80—80 krt, Brüll Ignác, Schau Áron 70—70 krt, Brüll József, Grünberger Márton, Lang Mór-né, Póser Sándor, Schvartz Sándor (Zilah), Klein Mór, — Lázár Ödön, — Presin Romulus, — Szabó Jenő, — ifj. Páskuj Istvánné, N. N., Szabó Sándor, Porjes Sám-muel, Weisz Ignác, Gámesy Ödön, Verőcy Lajos, Auman Antal, Szűszek Sándor, Ne-decky Ferenc, Herachli Jakab, Szaploncay Sándor, N. N., Posner Ábrahám 40—40 krt, Grünbaum Antonia 30 krt. Fogadják a tett felülfizetésükért e helyen is az egylet hálás köszönetét. Sz.-Somlyón, 1892. december 12-én. Lang Józsefné, elnök.

— **A szilágyvármegyei gazdasági egye-sület** választmánya f. hó 5-én Zilahon, Szik-szai Lajos, kir. tanácsos elnöke mellett ülést tartott. Tudomásul vették a titkári előterjesztésből az eladandó alma, körte és zöld szőlőjtványok készletét, számba vették a megrendeléseket. A gyümölcs-ajtványok készletét a megrendelések nem haladván meg, azokat teljesen kielégítendőkné mond-ták ki. A zöld szőlő-jtványok készletét a megrendelések sokkal felül mulván, az igaz-gatóság által a megrendelésekre vonatkozó-lag kibocsátott hirdetésnek megfelelőleg ha-tároztak, hogy azon megrendelőkné, kik-nek megrendelésük 100 ig terjed, mind ki-adható, azoknak pedig, kik 100 darabnál többet rendeltek meg, személyenként 100—100 darab adassék ki. Ezen eljárás mellett a készlet annyira kimerül, hogy csak néhány pár száz darab marad fenn az egyesület számára és a netaláni romlás fedezetére. A gyökeres sima Riparia és sima York-Made-ira megrendelések mind kielégítetők, ellen-ben a gyökeres York Madeirára vonatkozó megrendelésekre nézve csak akkor lehet ha-tározni, a mikor tavasszal a gyökeres vesz-szőket kiássák s azok számba vehetők lesz-nek. Örvedetes tudomásul vették a minisz-ternek az időjárás távirás utján való jelzé-sére vonatkozó intézkedéseit. Megbízták az elnökséget az egyesület nevében felterjesz-tés intézésével, hogy Zilahon, mint megyei székvárosban is léptesse életbe a miniszter

az időjárás jelzését. Két taguági törlés és hátralekös tagsági díj elengedése iránti ké-relmet nem teljesíthettek. Megállapodtak végre abban, hogy a jövő évi tevékenységi tervet és költségvetést a karácsonyi ünne-peken tartandó választmányi ülésen inté-zik el.

— **A sz.-somlyói izr. nőegylet** f. hó 11-én rendezett színi előadással egybekötött táncostélyen az előadónál közreműködött szereplőknek névleg: dr. Lang Jakabné, dr. Feldman Gyuláné, Brüll Ignácné urnók, Róth Ella, Róth Marietta k. a., Lang Sán-dor, Schau Áron, Klein Mór, Posner Sán-dor uraknak mint kik ügyes játékkal s illetve rendezésével az estély sikerét nagy-ban emelték, ugyazintén a háziasszonyoknak kik a mulató közönség gasztronomicus kö-vetelményeit ügyes forgolódással elégitet-ték ki, köszönetét fejezi ki. Sz.-Somlyón, 1892 dec. 13. Lang, Józsefné, elnök.

— **Jövőre is jár az ezüst forint.** Az osztrák pénzügyminiszter a régebbi ve-retű osztrák ezüst érmeket (tallér) be- vonja s így azok csak f. évi dec. 31-éig fo-gadhatók el. Mivel ily érmek Magyarorszá-gon is forgalomban vannak, a m. kir. pénz-ügyminiszter is elrendelte, hogy ezek az állami hivatalokban csak ez év végéig fo-gadtassanak el. A közönség körében, az a hiedelem van elterjedve, hogy az összes egy forintok és negyed forintok ujvótól kezdve nem fogadtatnak el, vagy is könnyelven szólva, nem fognak járni. E hiedelemből ki-folyólag a pénztáztételeket, kereskedéseket elárassztották ezüst forintokkal; mindenki igyekezett tudni e nemű pénzén, már tud-niillik a kinek volt. Minden bizonyosság mellett is kérdést intéztünk az Osztrák-ma-gyar Banknál s azon határozott felvilágosítást nyertük, hogy az osztrák pénzügy-miszter rendelete semmiben sem érinti a rendes ezüst egy forintokat és 1/4 forin-tokat, mert ezek továbbra is forga-lomban maradnak.

Egész selyem mintázott Foular-dokat méterenként 85 krtól egész 4 frt 65 krig (mintegy 450 különböző árnyalatba) megrendelt egyes öltönyökre vagy végekben is postabér és vámmentesen **Henneberg G.** (cs. kir. udvari szállító) **selyemgyára Zürichben.** Minták postafordultával küldetnek. Svájcha címzett levelekre 10 kros levélbélyeg ragasztandó. 6

Irodalom.

— **Megjelent a „Képes Családi La-pok Naptára“** 1893. évre, tetszetős kiállítással s gazdag tartalommal, ára 60 kr, postai díjmentes megküldéssel 80 kr. Ugy e naptárt, mint magát a „Képes Családi La-pok“ at, mint ez idő szerint a legjobb s leg-elterjedtebb szépirodalmi lapot melegen ajánljuk olvasóinknak. Lapunk tárcá rova-tában találják olvasóink ama szép s eleven tollal megírt beszélyeket, mely a most jelzett naptár körül játzák s kétségkívül olvasóink figyelmét fel fogja kelteni.

— Az „E. M. K. E. Daloskönyv“ kéthárom szölamu komoly és vig dalok gyűjteménye, szerkesz-tette Deák Gerő. Az Emko tulajdonja, Ára 80 kr. Kiadja Lampel Róbert Budapesten. Ily című dalgyűjtemény küldetett be szer-kesztőségünkhez, melynek tartalmát s ma-gasztos magyar nemzeti hivatását ékesen megmagyarázza a benne foglalt következő előszó: „A dal a szív nyelve. A dallal jár az érzés: az Isten, haza és király tisztelete és szeretete. A történelem minden nagy eseménye a dallal járt kapcsolatban. Az E. M. K. E. a nemzeti érzület erősítése, a tes-tvéri szeretet megszárdítása munkájában szükségét látta, hogy egy daloskönyvet is állíttasson egybe és adjon ki a nép számára. Ezt a munkát Deák Gerő tanár végezte el s könyvet egy szigorú bíráló-bizottság vizá-gálta meg. Ennek alapján utjára bocsátjuk a két és három szölamra írt szép és gondos gyűjteményt. Legyen ez minél több népdal-kör szervezésének az alapja, és dalolva mindenütt a nép a hazában, áldja az Istent, s tanulja szeretni a nemzetet, hazát, királyt és az edes hazai nyelvet! Kolozsvárt, 1892. május hó 31-én. Az igazgató-választmány nevében: gróf Bethlen Gábor, elnök, Sándor József, t. alelnök, mint föltitkár.“

— **Előfizetés a Jubileumi Emlék-könyv-re.** A színeszeti jubileum alkalmából ki-adandó Emléköny sokkal diszebb és torjedel-me-sebb lesz, mint a milyennek kezdetben tervezve volt. A rendező bizottság határozata következté-ben uj előfizetési ívet bocsátunk ki, tudatva, hogy az Emlékönyv — becses és érdekes iro-dalmi közleményeken kívül — tartalmazni fog nagy-ot csoport-képet (közűk fénynyomatokban a „Zrínyi“-ból vett élekepek), a leleplezési ün-nepély, a kolozsvári színház és színtársulat, az emléktábla képet, továbbá harmincöt-nyegen szülönköző kiállítású arcképet. Az Emlékönyv-nek ugy nyomdai kiállítás, mint a képek kivitele is lehet legdiszebb lesz. Előfizetési ár 1 frt 50 kr., mely folyó évi december hó 16 ig beküldendő Hory Béla urhoz, az Emlékönyv kiadására fel-ügyelő bizottság pénztárnokához. — Az Emlék-könyv lehetőleg még december végén, de legké-sőbb január első felében jelenik meg. Kolozsvárt, 1892. november 27. Az Emlékönyv-bizottság nevében: Gyarmathy Miklós, elnök. Hegyessy Vil-mos, az Emlékönyv szerkesztője.

A régi magyar viseletek 12 színen nyomott sikerült képét közli az Athenaeum Kézi Lexikonának most megjelent 30. füzeté. Ugyanezen tárgyról egy ily szép kivitelű képpel találkozunk már a nevezett vállalat 22. füzetében is. Utóbbi a régebbi korból felmaradt viseleteket ábrázolta, míg a régi magyar viseletek most megjelent második képtábláján a 16. és 17. század főbb nemzeti viseleteit találjuk. A most megjelent 30. füzet a mű három negyedére már ki van adva s már csak 10 füzet megjelenését kell bevévünk, hogy az első nemcsak nyelvre, hanem szellemére is magyar Lexikon teljesen befejezve forog-hasson közlésre. A 30. füzet szövege a „P” betű anyagát tartalmazza Persepolistól Pre-vostig. A mű 40 füzetben jelenik meg. Az első kötet már kötet is kapható és a karácsonyi könyvpiacnak egyik díszét képezi. Megrendelhető az Athenaeum könyvkiadó-hivatalától (Budapest, Ferenciek-tere 3.) és kapható minden könyvkereskedésben.

Az Ország-Világ, a legnagyobb, legszebb, legelterjedtebb s Benedek Elek által kitűnően szerkesztett szépirodalmi lap 49—50-ik száma mint önálló füzet is megjelent. A füzet érdekes tartalmából főlem-lítjük a következőket: Nadia, Georges Na-zim regénye. Robin Gray (költ.) Hegedűs Istvántól. A khán levele, Kada Elektől. Wahrman Mór (arcképpel.) Zsibói Gyásznapok, Várady Gábertől. Drámák a ma-magyar történelemből, Sehesztha Károlytól. A műcsarnok téli kiállítása, dr. Nyári Sán-dortól. A világjáró angol. Gárdonyi Géza humoros regénye. Nem urnak való. Abonyi Árpádtól. Előzlek édes kis fiam, (költ.) Pap Zoltántól. A hernádi homokon, Turi M. Istvántól. Kúldy Gyula, (arcképpel), Márkus Miksától. A Hétről cím alatt Székely Huszár tárcái igen érdekes képet ad-nak a hét eseményeiről, a Nők világa és a többi rovatok szintén érdekesen tájékoztat-nak a hazai és külföldi fontosabb társadal-mi, vagy művészeti eseményekről, a divatképek legújabb francia minták után készülnek, a képek pedig a haza és külföld jelesebb festőinek remekműveit mutatják be. A ki-váló és gazdag tartalom mellett díszes kiál-

litása és olcsósága teszi még ajánlóbbá e lapot. Előfizetési ára egész évre 8 frt, fél évre 4 frt. negyedévre 2 frt, egy hóra 70 kr. Egyes szám 16 kr, kettősé 30 kr. Szer-kesztőség és kiadóhivatal: Budapest, Erzsé-bet-körút 12.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

BÖLÖNI SÁNDOR.

Nyilttér. *)

ÉRTESETÉS.

A pénzügyminiszter ur ő nagy-méltóságának kiadott rendelete alap-ján a folyó év december 31-ig még forgalomban levő

mindennemű ezüstpénznemeket

(az ezüst 1 forintos érmék kivételével) a legutányosabban beváltom.

Bátor vagyok figyelmeztetni a n. érd. közönséget, hogy ezüst pénzkész-letének beváltás végetti beküldését, annyival is inkább ne mulassza el, mert január 1-től lényeges árcsökke-nést szenved.

Az ezüst küldeményeket részletes kimutatás mellett vászonba csoma-golva kérem címre elküldeni.

FOLLY VICTOR

3-4 bank- és váltó-üzlete Kolozsvárt.

*) Ezen rovat alatt közlöttekért a felelősség a beküldőt terheli. Szerk.

Kunz József és Társa

cs. és kir. udvari szállítók. M. kir. szab. nagykereskedők

Budapest. Debrecen. N.-Várad.

Alapítottatott 1802.

Ajánljuk debreceni újonnan berendezett dúsválasztéku raktá-runkat különösen a következő cikkekkel:

Menyasszonyi kelengye teljes választék-ban. Vászón, kész fehérmű, szőnyeg, butorszövet, függöny, paplan és matrác.

Női ruhaszövet, divat- és rövidárúk. Női ru-hák saját divattermünkben kitűnő szakerők fel-ügyelete alatt készítettnek.

Vidékre 20 forinton felüli megrendelések és minták bérmentve küldetnek.

14—52

A legolcsóbb arany és ezüst ékszer raktár.

Karácsonyi és újévi ajándékoknak.

Van szerencsém a n. é. közönség tudomására hozni, hogy dúsan felszerelt arany, ezüst-ékszer és óraraktaómmal a folyó évi december hó 22-én és 23-án Szilágy-Somlyón tartandó országos vásárra érkezendem, ahol bámulatosan leszállított árucikkeimmel a n. é. közönség tetszés szerinti rendelkezésére állok.

Arany-ezüst áruim törvényesen fémjelezve vannak. Töredék ara-nyat és ezüstöt s a forgalomból ki ment pénzeket a legmagasabb ár-ban megveszek, akár készpénzben, akár újjakkal becserelek. Nagy vá-lasztékban rendelkezem ékszer újdonságokban s mindennemű arany és ezüst órákkal, melyek eddig nem ismert olcsó árban kaphatók. Ezekért egy évi jótállást vállalok. Üzlethelyiségem a vásár tartama alatt a Medve szállodában.

Becses látogatásukat kérve, tisztelettel:

Nógrády A.

aranyműves és órász Nagyváradról.

Bölöni Sándor könyvnyomdája Szilágy-Somlyón. 1892.

MEGÉRKEZTEK.

Az őszi és téli idényre nagy választékban

férfi-, női- és gyermek-cipők

kitűnő minőségben és a legolcsóbb árban kaphatók egyedül

NÁDOR L. és TÁRSA

cipő-, kalap- és férfi divatüzletében

NAGYVÁRAD, ZÖLDFÁ-UTCA, DÉRY-HÁZ.

Tájékoztató szolgáljon az árak következő kivonata:

1 pár férfi sima vikszos bőr cipő ket-tős talppal	2.65	1 pár női bőr cugos cipő posztó betét-tel, kettős talppal	3.15
1 pár férfi betétes vikszos bőr cipő ket-tős talppal	2.85	Különféle commod- és félcipők 75 krtól feljebb.	
1 „ betétes férfi cipő gombbal	3.15	Gyermek- és flu-cipők minden minőségben 30 krtól feljebb.	
1 „ férfi lack cipő kesztyűbőr betét-tel angol varrott	4.95	Fiu csizmak jó minőségben 2.40-tól fel-jebb.	
1 „ női betétes bőr cugos cipő ket-tős talppal	2.65	Posztó kalapok minden minőség és alakban 75 krtól feljebb.	
1 „ női szivalaku zergebőr cugos cipő kettős talppal	3.15		

Midőn ajánljuk dúsan felszerelt raktárunkat a n. é. közönség szives figyelmébe, minden tekintetben oda igyekszünk, hogy t. vevőinknek jó árut olcsó árban adjunk és szo-lid pontos kiszolgálás által b. bizalmát kiérdemeljük.

A n. é. közönség további szives pártfogásába ajánlvá, vagyunk kész szolgálja

7—52

Nádor L. és Társa.

JELSAVUNK: CSEKÉLY HASZON. NAGY FORGALOM!

Vidéki megrendelések a legolcsóbban és leggyorsabban eszközöltetnek.

Mutatványszámokat ingyen és bérmentve.

Magyarország legolcsóbb és legdiszesebb képes hetilapja a

KÉPES CSALÁDI LAPOK

1893-ik év január hó 1-én a tízenötödik évfolyamába lép,

a magyar művelt, de különösen a magyar női művelt olvasó közönségnek leg-kedveltebb lapja.

A „Képes Családi Lapok” a magyar szépirodalmi lapok között legjobban el van terjedve. A „Képes Családi Lapok” most lépett a 15-ik évfolyamába, mi eléggé bizonyítja, mennyire megnyerte e lap a magyar művelt közönség tetszését.

A „Képes Családi Lapok” szellemi részét, a magyar irodalom legelső írói nyújtják. A szerkesztő-ég dr. Murányi Armin, dr. Tolnai Lajos dr. Várady Antal kezében van, akik sem fáradságot, sem költséget nem kímélnek, hogy a lap szelleme a művelt olva-sók legmagasabb igényeit is kielégítse.

A „Képes Családi Lapok” munkatársai sorában vannak a többi között: Jókai, Mik-szát, Dalmady, Temérdek, Lauka, Tölgyessy, dr. Murányi Ernő, Csorba Á., Pósa, Rud-nyánszky, Benickyné Baiza Lenke, Büttner Lina, Nagyvárady Mira, Kövér Ilma, V. Gaál Karolina, Harmath Lujza, Hevesiné Sikor Margit, stb. stb. hírneves írók és írónők.

A „Képes Családi Lapok” minden számában legkiválóbb művészek rajzai és képei után kitűnő illusztrációkat ad.

A „Képes Családi Lapok” minden számához legjobb íróinktól egy regény teljes nyom-tatott ívét kapják az olvasók díjtalanul s így egy év alatt 5—6 regény birtokába jutnak, melyekhez mindig díszes boríték is járul.

A „Képes Családi Lapok” minden számában figyelmen összeállított sakkrejtvények, ap-róságok és irodalmi ismertetőket talál az olvasó; — s a lap előfizetőinek postájában a legszellemesebb társalgás folyik az előfizetők között, végül:

A „Képes Családi Lapok” minden két hétben külön divatmelletket ad, a mely a női közönségnek minden más divatlapot teljesen nélkülözhetővé tesz.

A „Képes Családi Lapok” előfizetése egy évre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr, aki az egész évi előfizetési díjához 80 krt küld, 4 regényt, a ki félévi előfizetéséhez 40 krt küld, 2 regényt, s a ki negyedévi előfizetéséhez 20 krt küld, 1 regényt kap bér-mentve jutalmul.

Előfizetéseket az év bármely napjától elfogad és levelező lapon való óhajásra mutat-ványszámokat bárkinek díjtalanul küld:

A „KÉPES CSALÁDI LAPOK” KIADÓHIVATALA

1—5

Budapest, Nagykorona-utca 20. szám.

Esterházy Cognac.

Lipse 1892. nagy arany érem.

A vörös kereszt-egylet szállítója.

Figyelmébe ajánlom a nagyérdemű közönségnek a gróf Esterházy Géza-féle angyalföldi Cognac gyártmányait, melyek az alantí áron nálam a leg-olcsóbban kiesinyben és nagyban is beszerezhetők.

Cognac árak a következők:

7/10 L.	* 1.60, ugyanaz 3 1/2 del.	1.10
" "	** 1.90, " " "	1.30
" "	*** 2.40, " " "	1.50
" "	**** 3.—, " " "	1.80

Egyszersmind szives figyelmébe ajánlom a nagyérdemű közönségnek frissen töltött á-sványvizeimet, ugyszintén mindenféle fűszer-árakat, olajba tört festékeket bármely szín-ben a legolcsóbb árak mellett szolgálhatok. Postai megbízásokat a leggyorsabban esz-közlök.

Szives megbízásait a nagyérdemű kö-zönségnek kérve, maradok

kiváló tisztelettel:

Farkas Károly.

Kapható Szilágy-Somlyón
Farkas Károlynál.

Üzlethelyiség: úzv. Bádon Ferencné urnő házában, a gőzfürdővel szemben. 30—